

Forfatter: Schack, Hans Egede

Titel: Udrag fra Phantasterne

Citation: Schack, Hans Egede: "Phantasterne", i Schack, Hans Egede: *Phantasterne*, udg. af Jens Kr. Andersen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1993, s. 181. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schackval-shoot-idm140004318904592/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Phantasterne

Lister, der forekom mig temmelig nøiagtige; men hver Gang, naar jeg er bleven færdig med en, har jeg dog erkjendt, at der var adskillige Ufuldstændigheder i den. Opgjørelserne have været for summariske; der er ikke taget Hensyn nok til de mange nødvendige Smaa-Afbrydelsen; ligesom jeg ogsaa først i den sidste Liste har begyndt paa en nøiagtig Tidsfordeling til de enkelte Paragrapher, hvorimod jeg tidligere blot har holdt mig til de større Afsnit.»

»Men gudbevares, Christian! vil Du opgjøre, hvor megen Tid der skal til hver enkelt Paragraph i alle Discipliner! – Medens Du gjør det, kunde Du jo have læst en hel Disciplin, og det en af de største.»

»Ja, min gode Conrad! Naar man vil gjøre et alvorligt Studium, saa fordter det virkelig Tid. Der maa lægges en Plan, og der maa fattes en Beslutning. Iøvrigt kan jeg forsikre Dig om, at det slet ikke er saa kjedeligt: jeg har tvertimod følt megen Interesse ved det Hele, lige fra det Øieblik, jeg tog fat paa det. – Men Du maa jo ellers selv være kommen meget videre end jeg: Du har jo begyndt for længe siden.»

»Nei.» svarede jeg, »efter hvad jeg nu har hørt, maa jeg næsten antage, at vi ere lige vidt.»

Samme Dags Aften.

Jeg havde ingen Ro paa mig, men maatte igjen iaften op til Christian. Han sad ved sine Lister, og idet jeg kastede et Blik paa dem, saa jeg, at den sidste Linie, han havde skrevet, lød: »Til § 24 – 1 Tirne 35 Minutter.» – »Du seer, at jeg er flittig!» sagde han med et tilfreds Ansigt. »Aa ja,» svarede jeg halvt tankeløs, og vedblev derpaa, efter en Pause, pludselig decideret: »Men hør, Christian! Nu vil jeg gjøre baa- de Dig og mig selv et Forslag, og det er, at vi nu iaften her paa Stedet fatte vor allersidste Beslutning, nemlig den, at kaste alle vore Beslutninger og Planer ind i inderste hede Helvede, saa langt ind de kan komme, – og saa med det samme sætte os ned paa vore Stole og læse vor Privatret og ikke tænke paa Andet, førend den er lært til sidste Bogstav. Saa kan vi jo altid tales nærmere ved.»

»Naa, der have vi Din sædvanlige Excentricitet! – Mener Du da ikke, at Beslutning og Plan bør gaae forud for Arbejdet?»

»Nei! – Nu er jeg desperat, og om jeg saa hundrede Gange er excentrisk, vil jeg have Ende paa den Løgn, hvori jeg lever. Og derfor